

Konic, Henryk

Zmarli członkowie : Ś. p. Feliks Ochimowski (1848-1932) [nekrolog]

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 25, 217-218

1932

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ś. p. Feliks Ochimowski

(1848—1932).

Feliks Ochimowski, urodzony w r. 1848, zmarł w dn. 6 lutego 1932 r. Wybrany na członka Towarzystwa w dn. 19 stycznia 1908 r., należał do składu Wydziału II. Wybitny prawnik, zajmował się głównie prawem administracyjnym i w tej dziedzinie pozostawił po sobie poważny dorobek naukowy. Gimnazjum ukończył w Warszawie, poczem w r. 1866 wstąpił na wydział prawa i administracji b. Szkoły Głównej Warszawskiej, a po jej przekształceniu na uniwersytet warszawski uzyskał w r. 1870 stopień kandydata praw. Bezpośrednio prawie po opuszczeniu murów wszechnicy poświęcił się pracy literackiej i w r. 1872 wraz z kilkoma innymi pisarzami, jako to Méyetem, Plebińskim, Elzenbergiem i Mirosławskim założył dwutygodnik naukowy p. t. „Niwa“. Pismo to było jednym z ośrodków ówczesnej walki młodego pokolenia ze starem. W r. 1872 Ochimowski otrzymał nominację na patrona przy trybunale cywilnym w Warszawie, a po wprowadzeniu reformy sądowej z r. 1876 zaliczony został w poczet adwokatów przysięgłych. W czasie ostatniej wojny był członkiem wydziału sądowo-prawnego, utworzonego przy Komitecie Obywatelskim m. Warszawy. Po wskrzeszeniu sądownictwa polskiego w r. 1918 został Sędzią Sądu Najwyższego, a obowiązki te pełnił do r. 1929, gdy z powodu przekroczenia granicy wieku przeszedł do emerytury.

Zmarły, począwszy od r. 1897, zamieszczał w Gazecie Sądowej Warszawskiej cały szereg artykułów i studjów, wśród których wyróżnić należy rozprawy o samorządzie.

Samorząd był też ulubionym tematem Ochimowskiego, który usiłował przeprowadzić tezę, że samorząd, zwany przez niego samozarządem, nie jest jakąś odrębną organizacją, lecz stanowi część składową ogólnej administracji państwowej.

W rozprawach o samorządzie, jako też w innych, Ochimowski wykazał wielką znajomość przedmiotu, a przede wszystkim umiejętność porównawczego przedstawiania obcych ustaw. Jeszcze w r. 1907 wydał osobną pracę p. t. „Prawo Konstytucyjne“. Przez długi szereg lat wykładał w Wolnej Wszechnicy Polskiej prawo administracyjne, a w latach 1919—1929 ogłosił trzynomowe dzieło p. t. „Prawo administracyjne“. Pierwszy tom tej pracy doczekał się drugiego wydania. Obok artykułów w różnych pismach, jako współpracownik Wielkiej Encyklopedji Ilustrowanej, niestety nieukończonej, ogłosił w niej szereg studjów. Wyróżnić jeszcze należy następujące rozprawy zmarłego: „Nowa procedura“, „Samorząd“, „Biblijografia prawna za lat 90“, „Adwokatura“, „Sądownictwo ludowe koronne“, „Prawa dzieci nieślubnych“ i inne. W spuściznie po zmarłym pozostały materiały do słownika prawniczego polskiego. Ochimowskiego cechowała odwaga przekonań, połączona z rozumowaniem ściśle prawniczym.

Pozostawił po sobie pamięć poważnego prawnika, który oddawał się nauce w niezmiernie trudnych warunkach naszego życia społecznego.

Cześć pamięci zmarłego!

Henryk Konic.